

o tajki pastyr a biskop je tutón Israelski wajchtař, kotruž njespi ani njedrěma (Př. 121, 4)!

Nó, moji lubowani, shtoha prajicze k tutej naschej epistoli? Prajicze dha: haj, tať je, to je wěrnó, to bym sam na sebi shoniť!? Derje wam, je-li so to prajicž móžecze! Dha hladajcze jeno, so byschcze pschi swojim dobrym pastyrju wostali a jeho sašo njewopuszczili!

Je-li wam pať wscho, shtož scze slyscheli, zuse a njesnate, a byschcze tola tež radži chzpli jo nawuknyć, o dha wopomnicze, so wam k tajkemu wuknjenju žadny czař zylcho lěta sskladnišchi a sprawnišchi njeje, hačž tónle swjaty póstny czař! Na Khrystuřowe czerpjenje naš pokasowasche nascha zyla epistola w kóždej shtucžy, na Khrystuřowe czerpjenje naš nětko pokasuje kóždy dzeń. Jeho czerpjenje wam pokasuje wasch hrěch, so scze sabkudžene wowzy, jeho czerpjenje wam pokasuje jeho lubosć, so je wón wasch dobrý pastyr, kiž je wař pytať a hišcze pyta, kiž je wař lubowať a hišcze lubuje, kiž wař woła a je tež dženřa sawołať: Pójcze sašo ke mni, wy sabkudženi! pola mje namakacze sbože a wotpocžink sa swoje dusche.

O dha pomhaj, ty swěrný pastyrjo, so bychmy wschitzy na twoje wołanje poslychali a k tebi pschischli a pschi tebi wostali, so bychmy niz jeno wschitzy hromadže tebe swojeho dobrego pastyrja mjenowali, ale tež kóždy wořebje se sbóžneho shonjenja spěwacž nawukli: „Tón Knjes je mój pastyr, na nicžim ja nusu njesměju (Př. 23, 1)!“ Hamjeń.

Na njedzelu Lätare.

Ta hnada nascheho Knjesa Jesom Khrysta a ta lubosć Boža a tón dostatk teho swjateho Ducha budž s wami wschitkimi! Hamjeń.

„Wy běschcze jaťo sabkudžene wowzy, nětk pať scze wobroczeni k pastyrjej a biskopej waschich duschow“, to běchu poslenje słowa teje epistole, kotruž bmy sańdženu njedzelu slyscheli. W nich naš pokasa swjaty Pětr na to wulke pschemějenje, kotrež so s zylým cžlowjekom stanje,